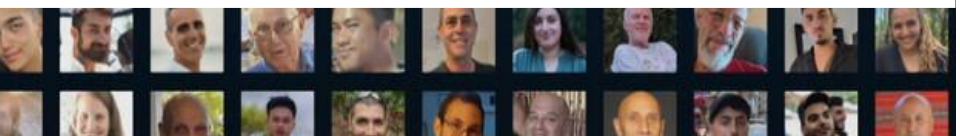

הזמן שלכם

אודך

איזה ניצחון אנחנו רוצים?

אפשר לנצח

גם אם לא השמדנו את המנהרה האחרונה
אפשר לנצח גם אם לא הרגנו את המחבל האחרון

אבל

**אם הם לא ישרדו את החורף
כולנו הפסדנו!**

עסקת חטופים כרוכה בסיכונים,

אבל הימנעות מעסקה

מסוכנת הרבה יותר

ביטחון לאומי או גורל החטופים?

זו לא השאלה!

נכון. עסקה פירושה סיום הלחימה.

נכון. סיום הלחימה כרוך בסיכונים.

אבל מה הסיכונים בהמשך המלחמה?

- עוד הרוגים ופצועים
- שחיקה של כוחות הסדיר והמילואים
- קריסת הכלכלה, ההייטק והמדע הישראלי
- שחיקת הבריתות האזוריות והקשרים הבינלאומיים
- אובדן הסולידריות והאתוס המשותף
- ומעל הכל -

מי נהיה ביום שאחרי

אם לא נחזיר אותם בחיים?

אלו מרכיבי העוצמה האמיתיים של ישראל. הם חשובים לא פחות מציר נצרים או פילדלפי • בלי שיקום הכלכלה - אין מטוסי קרב • בלי קשרים בינלאומיים - אין חימושים • בלי מדע והייטק - אין כיפת ברזל • **בלי ערך החיים - אין ניצחון!**

אין באמת דילמה

עסקת חטופים היא לא רק חובה מוסרית

היא גם הצעד הנכון למען הביטחון הלאומי

אבל אין שום עסקה על השולחן

יש. ייתכן שלא כל הפרטים כבר סוכמו, אבל עסקה היא בהחלט בהישג יד אם ממשלת ישראל תפעל בכיוון. הפער המרכזי הוא הדרישה לסיום הלחימה. חשוב להבין - מרבית ההישגים הצבאיים בעזה כבר הושגו. החמאס כבר חודשים אינו מתפקד צבאית וכל הצמרת שלו חוסלה. **נותר רק ההישג הצבאי המרכזי והאחרון של הצלת החטופים.** עם השבתם, אכן ניתן לסיים את הלחימה.

הלחצים מבית, ההפגנות והקמפיינים רק מעלים את המחיר

ייתכן. אבל האם הממשלה **שלנו** תקדם עסקה בלי צעקה ציבורית? למרבה הצער הממשלה גוררת רגליים, ולפיכך רק לחץ ציבורי, ובמיוחד מצד הציבור תומך הממשלה עשויים להניע מהלכים להצלת החטופים. **אם לא נצעק - הם לא ישובו!**

רק לחץ צבאי ישחרר את החטופים

נכון. הלחץ הצבאי עובד. למעשה הוא כבר עבד. הלחץ הצבאי הוא שהביא את החמאס להסכים לתנאי עסקה שלפני שנה נראו דמיוניים.

עסקת שליט הביאה עלינו את השבעה באוקטובר - לא נוכל להרשות לעצמנו עוד עסקת כניעה

בעסקת שליט שחררנו מעל 1,000 מחבלים בתמורה לחייל אחד. כעת מדובר על הצלה של 100 חיילים ואזרחים תמורת כמות מחבלים דומה. וזאת לאחר שכבשנו את עזה וגבינו מחמאס מחיר אדיר. חמאס יקבל 1,000 מחבלים אחרי שאיבד יותר מפי עשרה. **זו ממש לא כניעה.** צה"ל וכוחות הבטחון העניקו לנו ניצחון צבאי מזהיר. כעת הזמן למנף את ההצלחות הצבאיות להישג, ולשחרר את אחינו מהתופת.

זה מסוכן. מחבלים שנשחרר כעת עלולים להביא את השבעה באוקטובר הבא

נכון. זה מסוכן. אבל מה קרה לנו שאנחנו לא מוכנים להסתכן כדי להציל את אחינו? גם לכבוש את עזה היה מסוכן. גם להחזיק את ציר פילדלפי זה מסוכן. גם מבצע אנטבה היה מסוכן. מעולם לא חששנו ליטול סיכונים כדי להשיג מטרות צבאיות. מדוע שלא ליטול סיכון גם למען המטרה הצבאית הקריטית של השבת החטופים.

זו **כניעה של ממש** לוותר על החטופים - בשר מבשרנו - כי אנחנו חוששים מסיכונים.

סיום הלחימה, עכשיו? אנחנו כפסע מהניצחון המוחלט!

הניצחון אינו נמדד רק בכך שכל מחבלי ותשתיות החמאס הושמדו. העוצמה של ישראל היא גם מדינית, כלכלית, טכנולוגית, חברתית ומוסרית. אם ננצח רק בחזית הצבאית ונפסיד בכל החזיתות האחרות – האם באמת יהיה זה ניצחון?

כעת, כשחמאס אכן כמעט והושמד, זה הזמן למנף את הלחץ הצבאי לעסקה, להסדרה, וליצירת מציאות אזרית חדשה.

עלינו לשקול את פעולותינו בהגיון קר. זה מסוכן להחליט בעניין כל כך גורלי מהבטן

לרוב עסקאות מעין אלו מעמידות בפנינו דילמה בלתי אפשרית: אמפתיה לסבלם של החטופים אל מול שיקולי בטחון קרים. הדילמה הקלאסית של "פרטי מול לאומי". זה לא המקרה הפעם. במקרה הנוכחי, גם שיקולי הבטחון הלאומי מצביעים לעבר בחירה בחטופים.

אכן, העסקה כרוכה בסיכונים, אבל מנגד, יש לשאול מה הסיכון שבהימנעות מעסקה? מה הסיכון בהמשך הלחימה, מה המחיר הכלכלי, מה המחיר הבינלאומי, מה המחיר בשחיקה של הבריתות האזוריות, ובהזדמנויות לבריתות חדשות שעלולות להתבזבז (סעודיה למשל). ובעיקר – מה הסיכון באובדן האתוס החברתי המשותף.

בלי איתנות כלכלית, מדע משגשג וקשרים בינלאומיים, לא תהיה כיפת ברזל, לא יהיו טכנולוגיות צבאיות, לא יהיה בטחון.

מקורות העוצמה של ישראל נשענים לא רק על כוחה הצבאי, אלא גם על כוחה הכלכלי, מעמדה הבינלאומי ודבקותה בחיים. כל אלו הולכים ונשחקים.

ולכן לצד ההישגים הצבאיים, אנו מאבדים כוח בחזיתות אחרות.

סירוב לעסקה הוא מסוכן

מסוכן לחטופים. ומסוכן לעוצמתה של ישראל